

natuurgeweld

*mijn stoute schoenen braaf en ongestrikt
en schoon, fris ruikend naast de dichte deur,
ik ongewassen, stinkend in mineur,
een kleffe tostihap net doorgeslikt.*

*ik walg al van mijn innerlijk conflict.
het constant kenteren van mijn humeur,
elk duf detail van mijn interieur,
vooral de klok die tergend langzaam tikt.*

*maar zelfs mijn rust bewaren kan ik niet,
een bloesemlucht slaat barsten in de muur
en lenteson beukt plomp tegen het raam.*

*een vogel krijgt cliché een voorjaarslied,
natuurgeweld met goliathpostuur,
dat maakt mij in mijn dreinen onbekwaam.*

bart van den donker / 2020